

Šutnja nije zlato

Danas je do svih nas na ovaj ili onaj način došla strašna vijest o tragediji u Osnovnoj školi Prečko. Učenici međusobno razgovaraju o tome što se dogodilo i jednako kao i mi odrasli pokušavaju doći do odgovora na pitanje zašto se to dogodilo i što je tog mladog dečka potaknulo na tako strašan čin. Koliko god pokušavali sebi ili drugima odgovoriti na ovo pitanje, možda nikada nećemo znati pravi odgovor na to pitanje. Kada nemamo jasno posloženo „zašto-zato“ se nešto dogodilo to nam je i najteže integrirati u naše iskustvo i sjećanje. Bez obzira na bolnu i tešku temu, potičem vas da razgovarate sa svojom djecom o ovom događaju. Dozvolite sebi da pokažete da ste i vi u šoku i da je ponekad odgovor „ne znam“ jedini odgovor koji imate. Djeci je sada potreban prostor u kojem će moći s odraslima komentirati tu situaciju, izraziti svoje strahove, pitati pitanja, plakati itd. Tema je teška ali je o njoj važno razgovarati. Neki učenici će možda imati sto pitanja, neki niti jedno.

Zapamtite, u ovakvim situacijama svaka reakcija je normalna reakcija. Netko će možda biti ljut, netko prestrašen, izbezumljen ili možda sve zajedno. Svi različito reagiramo kada se suočimo sa teškim i neshvatljivim informacijama koje dolaze do nas.

Kada razgovaramo o teškim temama informacije i emocije se drugačije kodiraju u nama i daju nam ipak neki okvir razumijevanja jer ako ništa drugo, podijelili smo ono što nas je uznemirilo i opteretilo, a svi iz svog osobnog iskustva znamo kako je to neprocjenjivo.

U nastavku donosimo i neke materijale koji mogu biti korisni u razgovoru s djecom:

<https://www.poliklinika-djeca.hr/publikacije/dijete-i-trauma/>

<https://www.cert-la.com/downloads/education/croatian/HelpingYoungChildrenCope-Croatian.pdf>

Aleksandra Majurec, šk. psihologinja